

heden ved dets Tilvebringelse, aldeles ikke staar i nødvendig Forbindelse med de omtalte Millioners Tal. Det ærede Medlem vil dog vistnok være enig med mig om, at det er ikke det, hvorpaa det kommer an ved Bedømmelsen, som det er et stort eller et lille Spørgsmaal, der er Gjenstand for Undersøgelsen; ved Bedømmelsen af, hvorvidt det er vanffeligt at tilveibringe de fornødne Aktstykker, eller ikke, maa det i en Sag som den nærværende være ganske ligegyldigt, enten der er Spørgsmaal om 12 Millioner eller om 1 Million eller om 100,000 Rd. En Eiendoms, en Besiddelses, en Kapitals Størrelse har ikke nogen Indflydelse paa Bedømmelsen af Afdokumentationens Art og Bessaffenhed. Det er i den Forstand, at jeg tror, det med Føie kan siges, at det faktiske Stofs Tilveibringelse, Samling og Ordning, som der her er Tale om, er ikke saa stort, at det jo med Lethed maa kunne klares. Det kan nemlig ikke være Meningen, at Thinget ved denne Leilighed skulde henvende sig til Regjeringen, til de offentlige Myndigheder eller til Private for at faa juridisk Konsultation; der kan selvfølgelig kun være Tale om faktiske Oplysninger, Dokumenter og Aktstykker. Jeg ser altsaa ikke rettere, end at det Materiale, som der kan være Tale om at samle for den Kommission, der her er Tale om, maatte kunne tilveibringes i en forholdsvis kort Tid, og hvis imod Formodning enkelte Aktstykker, som Regjeringen er i Besiddelse af, ikke vare tilveiebragte inden Rigsdagens Samling, vil det ikke være nogen Vanffelighed. Eigesom samtlige Ministre altid pleie med Glæde at meddele enkelte Rigsdagsmænd Oplysninger om Sagen, som kunne interessere, saaledes vil ogsaa særlig Justitsministeriet med samme Beredvillighed stille de Oplysninger, som det maatte besidde, til Raadighed for de Medlemmer, der maatte blive valgte til Undersøggelseskommissionen, men rigtignok uden at jeg kan erkjende, at den grundlovmæssige Myndighed, den Myndighed, som har sin Hjemmel i Grundlovsparagrafen, kan øves imellem Samlingerne. Hvad nu dette Spørgsmaal angaar, har en af Forslagsstillerne, den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valg-

freds (Winther), allerede fremhævet Noget af de Forhandlinger, der fandt Sted i den grundlovgivende Rigssamling. Jeg har naturligvis paaany gjennemgaaet disse Forhandlinger fra den grundlovgivende Rigssamling. Det vil erindres, at det oftere er fremført, at de under Forhandlingen om en Lov saibne Udtalelser om Lovens Forstaaelse ikke i og for sig ere bindende; jeg har tilfældigvis meget nylig meget skarpt udtalt hvorledes saadanne foregaaende Udtalelser ikke kunne have nogen afgjørende Betydning med Hensyn til Fortolkningen. Jeg sigter til det lille Ordbrøst, som nylig fandt Sted ved Spørgsmaalet om at sende Indfødsretsloven til Fællesudvalg; da kom jeg ganske tilfældig til ligeoverfor det ærede Medlem fra Kjøbenhavn, der gjorde en Fortolkning gjældende, hvorefter Endringsforslaget skulde være uundværendigt, at minde om, at om end der blev forhandlet en Lov her, og Alle stode op og udtalte, at de forstode den paa en bestemt Maade, saa vilde en saadan Udtalelse, en saadan Fortolkning ikke være bindende — skjøndt det naturligvis altid vilde have sin Betydning — for dem, som senere havde selvstændig Competence til at afgjøre den rette Forstaaelse og Fortolkning. Naar jeg nu ser paa Forhandlingerne paa den grundlovgivende Rigsdag, saa tror jeg, det maa siges, at hvad der med Sikkerhed fremgaar af dem, var, at der fandt en vis Sammenstemning med Hensyn til det her reiste Spørgsmaal. Det ærede Medlem, der idag fremdrog Spørgsmaalet, har fuldkommen rigtig fremhævet, hvorledes Østved gjorde forskellige Bemærkninger ved denne Grundlovsparagraf, og blandt andre den, at hvad man saa end muligt maatte mene, saa kunde han dog ikke finde det rigtigt, at en saadan Undersøggelseskommission skulde virke imellem Samlingerne; det fandt han aldeles unaturligt, navnlig at det skulde kunne ske uden Regjeringens Samtykke. Imedens Ordføreren svarede paa alle de andre Indvendinger, Østved fremførte, sagde han derimod ikke et eneste Ord om denne Bemærkning. Der paaligger nu aabenbart ikke en Ordfører nogen Forpligtelse til at udtale sig om hvilke som helst Bemærkninger, og der kan altsaa Intet udledes af Ordføreren's Tausked. Hvad der foranledigede Ordføreren til at iagt-